

1878-10-24

bü š í à á ¿ â . . . . .

Library of Neapolis University Pafos

---

<http://hdl.handle.net/11728/8867>

*Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository*

Εὐχαρίστως δημοσιεύουμεν τὸν υπὸ τῆς  
εἰδικτικολιστῆς Λευκήσσου ἀπαγγελθέντα λό-  
γον κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων τοῦ  
αὐτοῦ σε Παρθενογάγειον.

Φιλέμουσα Κύριοι καὶ Κυρίαι

Ἔπο τὰς εὐλογίας τῶν εὐλαβεστάτων Λειτουργῶν τοῦ Υἱοῦ του Υψίστου καὶ τῆς πάνη τιμώστις ἡμᾶς παρουσίας τοῦ Ἐξοχωτάτου Διοικήτοῦ τῆς πολεως ἡμῶν, συνήλθομεν ἐν τῷ τῷ Μοναστῷ τοῦ τοῦ ἐνδιαιτήματι. Πλὴν ἡ τερψικῆ πατρόδος ἡμῶν αγκατούσα εἰδίζη λατρεῖα τιμωτικά συνηγμένη εἴτε τὸ ουτό καὶ λερχύ τελετὴν τελοῦνται μικρούμην· ἔλη μετ' εὔοις προσάγομεν ὑπὲν τὸ εὑ παρέστητε καὶ τὴν ιερὰν χρεούσαν ἡμάντελογεῖ. Ἐγὼ δὲ τὴν πνευματικὴν ταῦτην ἔτελα σιν σεθομένη, ὡς καὶ τὸ ἔθις, παρέρχομαι ὑπάντελτο πρῶτον μετὰ περιθεοῦς ψυχῆς ἵνα πανηγυρίσω διὰ τῶν ἀδυνάτων λόγων μου· καὶ τοῦτο ἕξισται με ἡ πόνια πατρίς μου, ἕξισται με, συγνωθόντες ἐν τῷ ιερῷ τούτῳ τεμένει.

“ Ή σήμερον ἔχει τι τὸ σοθαρόν, ” ἔχει τι τὸ σπουδαῖον δι’ ἐμὲ, ἀλλ’ ὅπως δέ ποτε προθείνω καὶ μετ’ εὐλαβεῖσας τίθημι τὰ ἀπλά ἐδεσματα τῆς πνευματικῆς ταύτης ἰστικάσεως, ἵνα τὸ πρῶτον ἡξιώθην νὰ παρασκευάσω τοὺς φίλους συν- δαιτημόσι μου μετά πολύ πλαγμάτων χρόνον ἐν τοῖς τοῖς; παιδείας λειμώσι τὰ βαζάρα πλανήσασα. Να! ὅτε τὸ πρῶτον πέριξ ἡμῶν ἐσίγα καὶ ἡ ἐθνολέτειρα πνοὴ τῆς ἀπαύδεινσίας ἐθέρανε τὸ πτωχόν πνεῦμά μου καὶ τὸν ἔρωτα τοῦ εἰδένει καθηγόμην ἐνδον μου κοχλάζοντα, ὅτε λέγω ἡ φωνὴ τοῦ Προφητανάκτος ἐδόνει τις τὰ ἔγκατα τῆς ψυχῆς μου “δράξασθε παιδείας”<sup>1</sup> κτλ. καὶ ὁ γέρων τόπος ἱστος μοι ἐπαρουσίαζεν ἐν τῶν γωθίων τῶν συγγραμμάτων του ἔχον ὥδε πως: Μὴ κατόκυνε μηκράχι ὄδον πορεύεσθι πρὸς τοὺς ἐπιχειρεῖλαχουμένους τι γράμματον αἰσχύλον γέρο τοὺς μὲν πάτορους τηλεκαῦτα πελάγη διαπεράζει ἐνεκα τοῦ πλειά πινεῖσαι τὴν ὑπάρχουσαν ουσίαν, τοὺς δὲ νεαντέρους μηδὲ τὰς κατατίγην πορείας ὑπομένειν ἐπι τῷ ρελτίῳ καταστῆσαι τὴν ἐσωτῶν δικανίαν<sup>2</sup>, τότε καγὸν διέρρηξε τὰ δεσμά μου παλαιάσσα κατὰ τῆς ὄρρωνας μου καὶ τὸν κακῶν καιρικῶν περιστάσεων, αἴτιες μοι ἀπέκλειον τὴν εὐδαίμονα πύλην τῶν Ηαρθεναγωγέων, καὶ διὰ τῆς γενναίας προστασίας τοῦ ἀγαθοῦ ἀδελφοῦ μου, δότις διαπερπῆ κατέχει θέσιν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἀπῆλθον, ὥφθην, οἶος, ἡσπάσθην, καὶ ἐπανῆλθον ἐν ἐκ τῶν λειμῶν τῆς παιδείας ἐν θος κρατήσασα, ὅπερ ὑπὸ τὴν ζωογόρου πνοὴν τῆς Σεπτῆς μει Διευθυντρίας, Κυρίας Σεπτεμβρίου Λεοντίας δραχτώθισσα νὰ φυλάξω ἀμάρτωτον καὶ τόδι μετά σεμνῆς χαρᾶς βλέπω κώσμουν τῆς ιερᾶς πατρίδος μου τὴν κεφαλήν! Πότερον, περικημένην μου πατρίς! Ήττος καὶ αἰτεῖς; πεπλου τετμένα κατ’ οὔσιαν τένυλα ἢ κατὰ διάνοιαν; ὁ ὄρθρος λογος ἀνταπαντεῖ εἰς τὴν διφέσιον ταύτην ἐρμητησέν μου, τὸ δεύτερον αὐτῆς μέρος ἐπισφραγίζων.

Τάσ σεπτές έλένεις σου, πατρίς μου! Θερμότερης πύρ ζέον, "Ελλήνινος δικαίων επιχέον, καὶ οἱ "Ελλήνες ἐν τοῖς πνευματικοῖς ἀγώσιν αὐτῶν, ἐλέχυπτρυναν καὶ ἐτίμησαν τὸ ἔνδοξον ὄνομα τοῦ θεοῦ μας, καὶ ὡς ἀπὸ γενροῦ πτώματος ἑβεχθονίων ζωὴν ἐνεργὸν, πνεῦμα ἀνεπτυγμένον, διάντικαν εὑρρρού, τὴν πάνη πεπολιτισμένην ἔθνος βαθέος ἐμελέτησε καὶ ἡσπάσθη. Σώμα ψεζοῦν καὶ δὲ παῖς τὸ αἰτί πελσούντα, ἀνεῦρε ζωὴν μετετῶσα καὶ σπουδαῖονσα τὸν ἀκέιωτὸν καὶ ζωγόνον θησαυρὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἡμῶν παιδείας καὶ ἀρετῆς. "Απειπτα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη, ἢ μη, συγηθήσθησαν εὐτυχῶς κατὰ τὸ ρεῖλλον ἢ ἕττον τὴν ἀναποδράστον ἀνάγκην τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ίδια τῆς κορασιακῆς, καὶ πανταχοῦ βλέπομεν ἀνεζωπυρούμενον τὸν σπινθῆρα αὐτῆς, δότις ἴσθενυτο, ὅτε μεν εἴς ἀδιαφορίας, ὅτε δὲ ἐκ τῆς δηλητηριώδους πνοῆς τῶν κακῶν. κακοὶ καὶ περιστάσεων. Η ἀλλοτε μακαρία Κύπρος, ὑποκύψασα εἰς πολιοττανάκτοντον ζυγὸν, ἔχασε καὶ τὰ μέγα μέρος ἡ πᾶσι καλλιγάρων, ίδιας ἔχασε τὸν ὡς πρὸς τὴν κόρην τοῦ Ἑλληνισμοῦ της, ὡς πρὸς τὴν ζωὴν της καὶ μετ' ἀλλογούς βλέπει δια-

τελούσαν μὲν αὐτὴν ἀνέκαθεν ἐντὸς ἐνεργοῦ πνεύματος, ἀλλὰ ήτον ἀνεπτυγμένους ίδεων. Καὶ εἶναι, μὲν ἀληθίες κατὰ τὸν θεόν Πλάτωνα, ὅτι ἀνθρώπος περιπλέει κόσμον ίδεων ἐντὸς τοῦ πνεύματος του καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀλλάζει, ὡς ἀπὸ ἀνεξαντλήτου πηγῆς, δύναται νὰ διεῖται τὸ ἀληθές, τὸ ἀγνόην, καὶ καλὸν, καὶ νὰ τὸ πράξῃ· ἀλλὰ πόσου συντελεστικῶς εἰς τὸν ψυχισμὸν προσφέρει συνὸν του, γῆθειε πράξεις κατὰ ταῦτα, ἐν ἔφερεν αὐτὸν μηλίδων ἀνεπτυγμένον; μόνον διὰ τῆς τοῦ κόσμου τούτου τῶν ίδεων ἀναπτύξεως τύχοιμεν ἐν εὐδαιμονίος. Λεπτές, εὐδαιμονίος ἕτερους! "Ἄρα ἡμεῖς αἱ γυναικεῖς, ἀτε προωρισμέναι τοια τὸν τρόπον δικρίναντες οικεῖας ἔξυπηρετῶμεν δὲν γερή ζομεν πλείσιος σπουδῆς καὶ μελέτης, ἢ δυνητὸν ἀπολλαγόμεν ; καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, μόνον γράμματα δεῖ νὰ μανιθένωμεν καὶ οὐχὶ σοφίαν : Μίαν : εἰ καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν εὐγενῶν ἀκροατῶν μην παρασχέψει τοῦτο ἀλλὰ καὶ τούτων στεροῦνται ἔναια! Πόσον εὐδαιμων γῆθειεν εἰσθιει ἡ πατρίς, ἂν

Οσον δ' ἀφρόρῃ τὴν ἐμήνθισιν, ἦν οὐ πρὸς  
τὴν πατέριδα μου ἀφοσίωσίς μου μοὶ ἐπιτάχτε  
να δεχθῶ ὡς καὶ ή σῆρες τὴν σεβασμίαν μητέρα  
μου καὶ οὐδὲν ἄλλο, συμφώνως πρὸς τὰς πα-  
δεγαγηκαὶς ἀρχὰς, οἷς παρθεῖς Σεπτῆς μου Δα-  
υθύντριας Κυρίκης Σπηλιοῦς Λεοντεύδος ἔλασσον  
καὶ πρὸς τὰ δαιτά ωρέλιμα μαθήματα, θέλει  
ταγίνωμαι εὐσυνειδήτως μέγιος θυτήτης πνοῆς  
εἰς τὴν καλήν. Εὔγαγρην τῶν Ηλείων μας, ἐξ  
εὐρω ὅμις πρὸς τοῦτο συνιεργοὺς τούς, τε ἀγρι-  
θοὺς πατέρες καὶ ἀγαπητὰς μητέρες αὐτῶν, οἱ  
τινες διαρχῶς τῆς ἀγαγκαιούσης αὐτοῖς τοῖς τε  
κνοῖς των πάκι δευτερεψίας θάλ. μοὶ γαρέτεκατ τὰ τέκνα  
των, ἐμπιστευγμενοῖ μοι καὶ ὅλα.

( Επέται συνεγένεια )

Τὰ ἔκτης διηγέρεται ήμερον ἀνταποκριτής ζέννας  
έφρυμεσίδος, κατεύθυντο πρό τηνος ἐκ Λευκωσίας  
εἰς Αλέργανα.

Παῖς τις ἔλλην δεκαπέντετής, ἀπεργό-  
μενος πρὸ δέκα πέντε ἡμερῶν πεζὸς εἰς Λευ-  
κωσίαν, συνήγνητης τοῦρκου ἔριππον, ἐστις  
ἡθέλησε νὰ παραβῇ στὴν αὐτόν. Ὁ  
παῖς τίμιος καὶ τολμηρὸς ἤρπαξε τὴν μά-  
χαιραν ἐκ τῆς ζώνης τοῦ τοῦρκου καὶ ὑπε-  
ρασπεῖζεμενος ἐπλήγωσεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ  
ἄμμου καὶ παρὰ τῷ τραχύτλῳ. Ὁ τοῦρκος ἡ-  
θέλησε νὰ ἐκδικηθῇ, ἀλλ᾽ ὁ παῖς διὰ μεγά-  
λης ἐπιδειξίτητος ἀποσπάσθεις ἐκ τῶν γει-  
ρῶν του ἔρυγε δρομικίας. Μετά τινας ἡμέ-  
ρας δὲ τοῦρκος ἀπεβίωσεν. Ἡ μήτηρ του  
μαθεῖσα τὸ περιστατικὸν ἤραξε τὸν παῖδα  
καὶ κατά τὴν τουρκικὴν συνήθειαν ἤτει πα-  
ρὰ τῶν Δικαστῶν αἷμα ἀντὶ αἵματος. Ἀλλ'  
δ. κ. Κούζαν, προεδρεύσας τοῦ δικαστηρίου,  
ἔξεινακεν ἀπόφασιν, διὸ τὴς κατεδίκαζε μὲν τὸν παῖδα εἰς  
δέκα πέντε μηνῶν φυλάκισιν, ἀλλ᾽ ἐπήγει-  
αυτὸν ἄμφι εἶπε τῇ διαιρωγῇ του, ἐπιλέγων τοῦ  
ἡτοῦ ἀξιος θυμαρτωῦ, διότι ἐν τῇ νεκρῷ ταύ-  
τῃ ἡλικίᾳ γωρίς ποσῶς νὰ διστάσῃ προύτ-  
μησε τῆς ζωῆς τὴν τιμήν. Οἱ τοῦρκοι δι-  
καστεῖ, ὡς τὴν ἐπόμενον, δὲν ὑπέγραψαν τὴν  
διὶ αὐτοὺς ἀκατάληπτον ἀπέφασιν ταύ-

μα ἀντὶ αἱ μασοῖς. Οἱ Μέγας τῆς  
Κύπρου Ἀρμοστὴς ὅμως, ἀναγονὸς τὴν ἀπό-  
φασιν, καὶ λαβῶν προσέτι ἰδιαιτέρως τὰς δε-  
σύντας πληροφορίας, οὐγί μάνον ἐπήνεσε τὸν  
πρεσβόρον τοῦ Δικαιοστηρίου καὶ ἐθαύμασε τὴν  
ἀνδρικὴν ὄντως τοῦ παιδὸς συμπεριφοράν,  
ἀλλὰ διέταξε, ρίψις τὴν ἀπόφασιν, ἀντὶ δέκα  
πέντε μῆνας, τρεῖς μόνον νὺν φυλακισθῇ δ  
φιλότιμος παῖς. Εἶγε λοιπὸν δίκαιον ὁ  
“Χρόνος” τοῦ Λονδίνου ἐκφέρων περὶ τῆς  
Κύπρου τὰς ἐπομένας κρίσεις. “Ἐὰν μη-  
δὲν ἄλλο κερδίσωμεν καὶ Κύπρου, θὰ νο-  
ήσωμεν τὸν ἀλτηθῆ γα κακήρα τῆς ἡθωμα-  
νικῆς διοικήσεως, οὐδὲ τοὺς πονεῖντι φρύ-  
ται καὶ διὰ τί οὔτοι εἰ θάπορούμεν εἰς τὸ ἔγ-  
ει τοῦ Μ. Ἀσία ἔργον, πλείονα ἔχοντες η  
κωτέρων πειραν. Τὴν κατοχὴν τῆς Κύπρου δε

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΣΟΡΑΠΖΗ ΜΕΡΒΑΝΤΖΗ xxi Σ.α.

"Ευπόροι.—Μεστάξι πλοίων.—

Ἐγτολοδόχοι.—καὶ Δημοπρόξται.—

'Αριθ. 81. Ἐν Σχάλᾳ

Αἱ δημοτρασίαι, αἱ ὑπὸ τοῦ εἰκονι τούτου  
κεκαλαμβανόμεναι, θὰ διευθύνωνται ὑπὸ Κυρίου  
οὐνιλούγτος διαφόρους γλώσσας.

Ез. 599 Типография "И. КУПРЮС"